

PERINGERUS

ABBAS TEGERNSENSIS.

PERINGERI EPISTOLÆ.

(Edidit R. P. Bernardus Pezius, *Thesaurus Anecdot. nov.*, V, 1, 141, ex codice Tegernsensi.)

I.

Ad Diomoxem comitem : se paratum esse ad recipiendum Wezilinum, modo quædam, sibi recens ablata, restituat.

Domno D. comiti venerando, P. Sancti Quirini servus, cæterique fratres devotum servitium, sedulamque orationem in Christo.

Ut nobis promisistis de amico nostro Wezilino, parati sumus suscipere ad Egilinga statuto die, id est sexta feria, quæ nunc est proxima. Quod ille dicit duos equos sibi redditos esse pro suo uno, et hoc nos confitemur, sed uterque tam pretiosus erat ut suus. Sed de illis tacemus, aliisque rebus supra modum et irrationabiliter hinc inde distractis in denariis, in vestibus, in bubus et ovibus, multoque grano cum multigenis victimis. Nihil horum repetimus, sed damnum sustinemus, et rogamus vos pro amore Dei et sancti Quirini ut hæc omnia tractetis secundum vestram nobilitatem, nostramque necessitatem, et jubeatis nobis reddi alios equos, quos supra illos duos hinc habet ablatos. Insuper etiam, postquam ille hinc discessit, sunt nostris famulis tres equi furto sublati, quam suspicionem habent in illum et Pezilinum suum consocium quidam ex nostris, et etiam provinciales clerici. Quos equos etiam petimus ut nobis præcipiatis reddere, aut digno judicio negare se non habere vel tollere.

II.

Ad V. abbatissam, apud quam se excusat, quod petitos equos non miserit, et alia quædam munuscula mittit.

Venerabilibus in Christo dominabus V. abbatissæ, ac B. Christi agnellæ, P., quidquid tantillus tam dignis personis.

Non modicum dolemus quod nihil habemus ut petitionis, imo vestri præcepti voluntatem facere possimus; quia nullus equus in nostra inventus est potestate, quando nobis commissus est iste locus, nisi admodum pauci, et insi notabundi et

A usque dum audimus quod cum pace revertimini ad propria.

III.

Ad A. archipresbyterum. Rogat ut Tagininum ad restituendas decimas ad Ezinhusum adigat.

P., abbatis nomine indignus, domno A. archipresbytero, quidquid est charitatis in Christo.

Sæpe dictum est vobis de decimatione nostri monasterii ad Ezinhusum, quam Tagininus tulit nobis per duos annos. Isto anno abnegavit se coram nobis nostroque advocato, ut deinceps eam sibi non usurparet. Sed fefellit nos, et habet jam nunc tertium annum ablatam. Quocirca rogamus pietatem vestram ut hoc corrigatis, sicut scitis illi contra Deum esse necessarium, nobisque utile ad ministerium pauperum. Valet.

IV.

Ad R. abbatissam. Cur petitum vitrum nondum miserit?

P., sui vocabuli minime dignus, abbatissæ R. dominæ perdignæ, sedulitatem orationis devotissimæ.

Quod vobis adhuc non dedimus vitrum, ut rogastis, non fuit culpa nostræ tenacitatis, sed nondum aliquod præparatum habuimus. Nunc enim quotidie insistimus eidem operi, et cum hoc perficimus, statim post festum S. Andreae mittimus vobis per nuntios nostros. Si aliquod adjutorium nobis facere vultis ad nostrum victum frumentum vel alterius grani, valde sumus necessarii. Valet.

V.

Ad Henricum regem. Ut se ab injuriis et persecutione Diemonis comitis eliberet.

Seniori suo H., exercitus Christiani ductori nobilissimo, P., abbatis vocabulo minime dignus, cum congregatione sibi commissa, sedularum precum devotissima munia.

Sub manu vestræ defensionis ob elemosynam vestri hactenus valde pacifice viximus; sed qui nunc nos contra vos Deumque insectantur, diutius celare

num, quod nostri debuerunt seminare in agrum. Insuper infringens domunculas servorum vi diripit ab eis omnia quæ habent. Nihil eis est peculii quod ille non jubeat perscrutari et tolli. Quid multa? Nisi manus vestra extendatur protectrix super nos et res nostras, ipseque a vobis exterritus prohibeatur tali flagitio, ille solus sanctum locum corporis S. Quirini dat exterminio. Precamur ut illi statuatis diem quo nobis et navim et retia reddat.

VI.

Ad eundem de persecutione ac insectatione P. comitis aliorumque adversariorum graviter queritur.

Seniori suo H., regi victorioso, P., vestri servorum ultimus fratresque sibi subjecti.

Devotissimis orationibus pro vobis jugiter insistimus. Dum vos denique laboratis in lato, sicut condecet, regno, nos servuli vestri minime requiescimus in vestro gremio, sub angusto monasterii claustris. Cuncta namque ædificia videmus miserabiliter collapsa vetustateque consumpta, quia P. comes tollit opera singulis annis de Wormgouve, quæ sola opera beatus pater vester concessit ad locum singulis annis renovandum; quod etiam permansit usque ad abbatem E. [Eberhardum] domno nostro duci conquesti sumus de eisdem operibus, et ille præcepit P. ne sibi ea deinceps usurparet, quod nequaquam profuit.

Ad hæc etiam nimiam persecutionem patimur nostrorum concivium, priorum scilicet advocatorum, qui, maximâ ira et odio contra nos permoti quod penitus sunt privati rebus monasterii, nihil aliud student cum omnibus, quibus possunt, nisi nos pessimo vitio criminari, et hoc apud episcopos et principes, ut hæc eadem infamia ad vos usque perveniat. Quod precamur propter Dei misericordiam, vestri-que elemosynam, ne illorum voluntati satisfaciatis, nobis inferendo ullam repentinam calumniam, sed reservetis vestro judicio, aut vestri fidelium episcoporum, vel abbatum rei veritatem in nobis examinandam. Valet.

VII.

Ad H. ducem Bevariæ. Rogat ut quædam hoba ad locum Sciphusam vertinens suo monasterio reddatur.

Domno H. Christiani agminis ductori nobilissimo, P., vester famulus cum fratribus.

Die noctuque Deum pro salute vestra jugiter exoramus. Augustissimum regem seniore nostrum H. rogavimus nobis a se concedi quemdam locum, Sciphusa nominatum, de abbacia nostri monasterii. Quam petitionem ipse benigne suscepit, et jussit ut diligenter cum nuntiis inveniremus, quid et quantum fuisset. quod rogavimus. Quod cum fecissemus.

A jam obiit, et modo regem non possumus adire, sufficiat nobis, precamur, quod vice regis in hac patria regno fungimini, firmeturque a vobis regale promissum, et jubete nobis reddi prædictam hobam, sicut rex statuerat.

VIII.

Ad Gotschalchum episcopum Frisingensem. Se petita vitra post Pascha missurum.

G. pontifici dignissimo, P., vestri devotus, ut merito proprius.

Mi domine venerande, quod de vitro petistis, vel magis, ut decet, jubetis, nunc temporis paratum non habemus. Sed quamvis victus nobis incumbat necessitas, statim post Pascha nostros vitrearios jubemus eidem insistere operi, et quidquid exinde fiet, quanto citissime possumus, per nostrum nuntium vobis denunciare non tardamus. Valet.

IX.

Ad comitem F. Ut conventum ad Pipurch non nihil differat.

Domno F. comiti venerabilissimo, P. cunctaque congregatio S. Quirini, sedulam orationem devotamque servitatem.

Omnes pariter pedibus vestris provoluti precamur piam paternitatem vestram ut concilium quod vultis ad Pipurch habere pro communi terra, in triduum differatis, et dimittatis usque dum nos vobiscum loquamur. Valet in Christo.

X.

Ad Egilbertum episcopum Frisingensem. De fratribus quibusdam sacris ordinibus initiandis.

Seniori suo E. infula pontificale cœlitus indusiato, P., abbatis nomine minime dignus, quidquid domino servus.

Si dignamini, mi domine, necesse habemus ordinare quosdam fratrum nostrorum in ministerium Domini ad altare S. Patris nostri Quirini, eos videlicet de quorum vita securi sumus, ut humanus probare potest oculus. Nam priores fratres nimio confecti senio jam lassescunt invalidi. Si jubetis, ubi vel quando, loqui vobiscum desidero pro variis necessitatibus intus et foris nobis imminentibus.

XI.

Ad Udalricum comitem. Pro restitutione rerum, quibus famulos suos Penno spoliavit.

Domno V. comiti nobilissimo, P., omnesque fratres, devotâs orationes.

Quod præcepistis super servos nostros, quos Penno propriis rebus spoliavit, nihil penitus nobis profuit, sed objicit nobis nunc hoc, nunc illud per varias circumlocutiones. Multum namque pudet nos et tædet quod semper eamini propter hoc vos acce-

XII.

Ad R. abbatem, quem rogat ut longius apud se ejus servum retinere liceat.

Domno abbati R. P. abbas indignus, quidquid vester devotus

Nuntius a vobis missus venit ad quemdam servi-

atorem nostrum, per quem nobis jusserat hyperbolice, ut R. servus vester citissime ad vos veniret. Sed deprecamur ne in maxima necessitate cum a nobis tollatis, quia si nunc deserit opus quod cepit, omnia opera præsentis anni penitus habemus perditâ. Valet

ANTE MEDIUM SÆCULUM.

ELLINGERUS

ABBAS TEGERNSENSIS.

ELLINGERI EPISTOLÆ.

(Edidit R. P. PEZIVS *Thesaurus Anecd. nov.* V, 1, 151, ex cod. Tegerns.)

I.

Ad Froumundum monachum Tegernsensem. De optimo suo erga eundem animo, et ordine presbyterii, quem Froumundo gratulatur.

Comarco FROUMUNDO, more rosulenti splendoris in cunctis emerito, ELLINGERUS, omnium hominum extimus, quidquid in Christo adoptari potest festivus.

Cum igitur, o dilecte magister, intimo affectu cordis meditarer ut aliqua irreprehensibilia dicta vestræ benevolentiam composuissem, et inscitia semel et sæpe impediret quod voluntatem delectaret, tunc demum confisus, baculoque vestri secreti consolatus, speravi, quanquam sunt vituperanda, tamen non esse a vobis propalanda, quia non præsumptionis, sed dilectionis sunt indicia. Sed ut ex hoc nulla ambiguitas subeat, quin vestri amor mei intima cubiculi semper exurat, et de vestra prosperitate summe gaudeat, omnimodis deosco. Nuper vero comperi, quod me affectu animavit inedicibili videret vos fore promotum ad ordinem presbyterii. Qua de re flexo poplite flagito quatenus mei infirmi memoria apud vos maneat, ut vestri apud me firmiter inhaereat. Hæc enim valde lætificant, quæ verba prophetica resonant: Cor contritum et humiliatum Deus non spernit. Valet

II.

Ad Egilbertum, ut videtur, episcopum Frisingensem. Rogat ut quemdam pastorem adversus ovium suarum injurias et insidias tueatur.

B abjicere, per devia vitiorum errando, divinæ pascua custodiasque legis. Insuper quidem cum easdem gliscat pœnitentiæ medicamentis ceu humeris ad ovile matris Ecclesiæ reportare, ferina ita exardent rabie, dentibus invidia hunc dilacerare, ut ærumnas desperet mortis se posse talibus devitare insidiis, nisi ei quantocius inesse vestris dignemini præsidis. Nos denique intercapedine tot locorum elongantes, quoniam nullum ei adminiculum præbere valeamus, in manus vestræ potentiam eum et hoc commendamus, quatenus misericorditer ipsius querelas suscipiatis, atque episcopali eundem auctoritate pro nomine Christi defendatis, nec consentiendo, iniquorum peccati offendiculum vestræ aliquod sanctimoniam ingeratis periculum.

III.

Ad D. episcopum. Queritur ob prædium ab ejus subditis vastatum et injuste abalienatum.

Domno D. pontificalem decoranti thronum virtutum, E. una cum subjectis, perennem cum Domini principatum electis.

Ut rescivimus vos, præsulum reverentissime, ordinatum fore istius provincie rectorem, sperabamus, velut et adhuc spes nostra est fixa, divinitus provisum esse vos orphanis haud minus patrem et adiutorem, quam monachis pro ipsa excellentia vestræ pietatis asylum ac defensorem. Verum prædium, quod largitus est Cæsar Heinricus regie donationis charta stabiliendo nostro monasterio, ut a quibusdam